



Hnis v kostech jest závist (Př 14,30 podle Kralické bible)

Občas se přihodí, že se v těle vytvoří skryté ložisko hnisu a stane se příčinou zdravotních potíží. Stejně záluďné a škodlivé mohou však být i nákazy, které infikují naši duši - třeba závist.

Dnešní doba poskytuje všelijaké možnosti, které tu dříve nebyly, mezi jiným i možnost získávat veliký majetek, cestovat takřka po celém světě a žít vůbec, jak se říká, „ve velkém stylu“. To však vyvolává nejednou závist těch, kteří takové možnosti nemají. Ale závist může vznikat i tam, kde nejde o bohatství a úspěšnost. Je možné závidět i zdraví, rodinné štěstí, rozvahu, vytrvalost, ale třeba také lépe situovaný hotelový pokoj při rekreaci.

I Písmo svaté uvádí zcela konkrétní ukázky, jak zhoubně dovede závist v lidech pracovat. Kain záviděl svému bratru Ábelovi, poněvadž se mu zdálo, že Pán Bůh Ábelovi víc přeje - a došlo to tak daleko, že Ábela odstranil. Také Mojžíšovi sourozenci Áron a Marie se nedokázali bez závisti vyrovnat s tím, jak jejich nevýmluvný bratr Mojžíš získává u lidí respekt, zatím co oni se svými schopnostmi zůstávají nedocení. Izraelský král Saul zas nevrážil na mladičkého Davida, poněvadž si David po vítězství nad Goliášem rázem získal obdiv jeruzalémských fanynek a začal být populární také u různých tehdejších nespokojenců.

Z mimobiblické literatury se přímo klasickým příkladem závistivého člověka stala Balzakova „Sestřenice Běta“, stárnoucí svobodná žena, která se téměř programově soustředila na to, že bude ničit ty, kdo žijí vedle ní - aby se pomstila, že jim život nabídl více než jí.

Závist kvete v každém věku - mezi dětmi i mezi dědečky a babičkami

Obsah čísla:

1-Hnis v kostech jest závist | 2-Výtah z jednání staršovstva | 4-Rozhovor s novým kurátorem | 5-Administrátorkou sboru je Lenka Ridžoňová | 7-Sborová sestra M. Študentová se představuje | 8-Jubilanti v květnu | 8-Oznámení | 9-Hudcovský speciál | 16-Kalendář na květen 2015

v Domovech důchodců. Zvlášť živnou půdu pak nachází mezi osobami samospravedlivými. Takový člověk se stále jen užírá myšlenkami: „Je to spravedlivé, že tenhle ten vydělává takovou spoustu peněz, když já jsem byl ve škole mezi prvními, kdežto on jen taktak prolézal?“ - „Je to spravedlivé, když si ona žije bezstarostně, ačkoli přebrala kamarádce manžela, zatím co já věrně a poctivě táhnu káru rodiny a nadřu se jako pes?“

Závisti bychom se měli pochopitelně bránit. Ale jak? Připusťme, že prvotní příčina závisti může být v nás - v tom, že nedovedeme vidět a ocenit, co všechno dává Pán Bůh nám. A jestli nás souží nespokojenost s vlastním životem, můžeme na tom mít značnou vinu. Možná, že jsem propásl vhodná léta ke vzdělání. Možná, že jsem si sama zavinila, že prožívám život sama, protože jsem na každém viděla jen chyby. A tak dále.

Také bychom si měli uvědomit, že častokrát „zdání klame“. Pod lesklou slupkou, která vyvolává závist, bývá mnohdy hodně smutku, nejistoty, obav. Neměli bychom též ignorovat, že velká část toho, co nás dráždí k závisti, nemá perspektivu před Bohem. Jde totiž většinou o věci a skutečnosti jen pomíjivé, jak dobře vystihuje Bible: Nic jsme si na svět nepřinesli a také si nic nemůžeme odnést. (1 Tm 6,7)

Z toho všeho je patrné, jak je to škodlivé ponechávat v sobě onu cystu závisti trvale působit. Jak se jí ale zbavit? Asi tak, že budeme záměrně pěstovat její opak - a to je přejícnost. Bez Boží pomoci to patrně nepůjde, poněvadž závist je zavalitá. Dokážeme-li však přát ostatním lidem dobré věci, zbavíme se určitě aspoň zčásti zbytečného rozčilování a bude se nám lépe žít.

d h



Výtah z jednání staršovstva – úterý 7. 4. 2015 v 19:00

- Staršovstvu byla představena budoucí administrátorka farářka Lenka Ridžoňová ze Střešovic, která povede sbor do 1. 9. 2016, než nastoupí zvolený farář Pavel Ruml. Staršovstvo s povděkem přijalo její ochotu ve sboru pracovat nad rámec povinností administrátora, konkrétně převzít vedení předškoláků a od podzimu pokračovat ve výuce náboženství v ZŠ Suchdol.
- Co se uskutečnilo:
 - oslavy 90. narozenin br. Fišera

- Klub poznávání 12. 3.: život a dílo M. Chagalla a jeho biblické poselství
- x-cátníci 23. 3.
- setkání s hostem 26. 3.: Ota Halama- Husův druhý život českých zemích 1415-1620
- Volba kurátora sboru
Nadpoloviční většinou hlasů byl zvolen novým kurátorem bratr Jan Mašek, který do své funkce nastoupí od 1. 5. 2015. Jeho mandát potrvá do podzimu 2015, kdy proběhne volba poloviny staršovstva. (dalšími kandidáty byli: T. Černohorský a D. Heller)
- Další úkoly pro staršovstvo jsou podrobně uvedeny v zápise, aby se na něco nezapomnělo
- Duchovenská práce a další shromáždění ve sboru – viz informace v Souterrainu
- 19. 4. křest Jitky Sýkorové – rozhovor za přítomnosti několika členů staršovstva v sobotu 18. 4. v 18h.
- bazar šatstva 18. – 22. 5. (po příštím staršovstvu bude třeba poprosit mládež a další ochotné bratry a sestry o pomoc s vykládáním šatstva apod.)
- 13. 5. od 18:00 do 23:00 se v našich prostorách bude konat projekt Noc literatury
- Středisko Diakonie Stodůlky - volba členů DR Diakonie Stodůlky – staršovstvo zvolilo za členy nové DR ve Stodůlkách tyto: s. Caldová, br. Jenček, s. Volná, br. Petříček, br. Sýkora za sbor, za rodiče J. Petřů, za zaměstnance A. Kunová a za odbornou veřejnost P. Weber. Nová DR bude fungovat do konce roku 2015. V novém roce dojde ke sloučení tří středisek: Stodůlky, Strašnice a Michle, poté proběhne nová volba DR.
- Finanční zpráva - sbírka na HDL z Velikonoční neděle 13 410,00 Kč
- Hospodářské záležitosti
- Informaci o plánované rekonstrukci farního bytu podal P. Hejl – rekonstrukce by měla proběhnout během května, aby se f. P. Ruml mohl od 1. 6. nastěhovat. Br. Černohorský osloví firmu Dana Černohorského.
- Z došlé pošty - sborová zásilka ze SR - hlavně nabídka účasti na Husovských slavnostech
- Různé:
 - poděkováno br. Černohorskému za obstarání notebooku a mobilu pro sborovou sestru

- žádost Světlany Dobešové o doporučení do vikariátu – staršovstvo žádosti vyhovělo
- proběhlo rozloučení duchovních s členy staršovstva, popřáno M. Petříčkové k životnímu jubileu, poděkováno za její službu ve sboru
- na závěr br. f. Hudec dal staršovstvu dvě doporučení: 1. řádně připravovat program jednání, držet se jednotlivých bodů, aby se staršovstvo zbytečně neprodužovalo, doporučuje převzít dosavadní osnovu jednání a za 2. držet se církevních řádů a demokratických zásad, o všech důležitých věcech nerozhodují silní jedinci, nýbrž staršovstvo.

Rozhovor s novým kurátorem



Milý Jendo, byl jsi zvolen novým kurátorem nadpolovičním počtem hlasů hned v prvním kole volby. Překvapilo tě to?

Ano, překvapilo. Dokonce se musím přiznat, že jsem ani nepočítal s tím, že se při podzimní volbě dostanu do staršovstva. Řada lidí ze sboru si již všimla, jak často jsem při svém postonávání v posledních letech chyběl v kostele, také jsem nepraktický akademik, na některé věci mám jiný názor než ostatní ... Výsledek volby mi připadá z lidského hlediska těžko zdůvodnitelný a tak jej chápu jako Boží záměr.

I když tě většina členů sboru dobře zná, můžeš se nám přece jen alespoň krátce představit? Odkud pocházíš? Jaké bylo/je tvoje povolání? Co bys prozradil o své práci v církvi, ve sboru? Co působilo během tvého života nejvíce na tvoji víru?

Jsem ročník 1950, stejně jako Dan Heller, se kterým se známe ještě ze salvátorské nedělní školy. Konfirmován jsem ale byl už v Dejvicích a zde patřím ke generaci odchované Janem Čapkem – zažil jsem zde tedy celou řadu farářů a chci říci, že náš sbor na ně měl mimořádné štěstí. Narodil jsem se v Praze, ale oba rodiče pocházejí z Mělnicka, ke kterému jsem si vytvořil hodně silný vztah. Otec vždy zdůrazňoval tři věci, na které bych nikdy neměl zapomínat, totiž selský původ, češství a evangelictví. Na to kladl hlavní důraz – a to je jeden ze silných zdrojů mé víry. A samozřejmě osobní zkušenost s Božím vedením a požehnáním, která opakovaně potvrzuje tátův pohled.

K povolání. Studoval jsem teoretickou fyziku a převážnou dobu své profesní

dráhy jsem strávil ve Fyzikálním ústavu Akademie věd, v letech 1990 - 2000 jako vedoucí teoretického oddělení. Asi nemá smysl zabíhat do detailů, ale podařilo se mi několik věcí, ze kterých mám oprávněnou radost...

Velkou zálibou, která se mi po odchodu do penze stane druhou profesí, je historie. V poslední době se soustředuji na osudy předtolerančních evangelíků na Mělnicku, na toleranční období vůbec, a pak na provoz nekatolických sborů až do prvních desetiletí 20. století. To je nesmírně zajímavé téma, nadto v dnešní době návratu k samofinancování církve dosti aktuální. Tuto práci, toto zprostředkování pozapomenuté zkušenosti minulých generací, považuji za svou hlavní službu (nejen naší) církvi.

Čímž se oklikou vracím ke své práci ve sboru a v církvi. Ve staršovstvu působím 20 let, ještě předtím jsem byl náhradníkem. Dlouho jsem zastával funkci účetního nebo pokladníka. Na to rád vzpomínám, byla to příležitost poznat všechny členy sboru. Již dlouho jsem také delegátem na konventu, před šesti lety jsem byl zvolen jako druhý náhradník do pražského seniorátního výboru. To je opět příležitost setkávat se se skvělými lidmi a vidět naši církve jinak než jen „z dejvického dvorku“. Podobně vnímám i svou práci v celocírkevní revizní komisi. V obou těchto funkcích se snažím myslet na malé mimopražské sbory – to je taková životní výzva.

Co bude pro tebe jako nového kurátora důležité? Za co bys pochválil Pavla Prosku? V čem chceš navázat na jeho práci?

O budoucnosti jsem ještě neměl čas moc přemýšlet. V prvé řadě nás čeká přechodné období bez vlastního duchovního pastýře, které bude potřeba překonat. Nepochybuji o tom, že to zvládneme stejně dobře, jako dobu před příchodem Hudcových nebo bratra faráře Henycha, nebo období Čapkova studijního pobytu ve Švýcarsku. Vždy to byla příležitost k semknutí sboru. Samozřejmě to bude vyžadovat určité úsilí každého nás – a kurátora především.

Pavel Prosek nastavil pro kurátorování vysokou laťku svou bezmeznou obětavostí a osobním nasazením. Chci navázat hlavně na to, jak dokázal sjednocovat celý dejvický sbor, že zde opravdu zažíváme jednotu v mnohosti.

Ptala se redakce, foto archiv J. Hlavsa

Administrátorkou sboru je Lenka Ridzoňová

Můžeš se nám krátce představit, říci něco o sobě a svojí rodině?

Narodila jsem se v Praze v roce 1969. Vyrostla v rodině jako prostřední mezi



dvěma bratry, Igorem Davidem a Štěpánem Pavlem. Po studiích medicíny a evangelické teologie jsem žila rok v Anglii v komunitě Archa s mentálně postiženými lidmi. S manželem Petrem máme děti Ráchel (17), Daniele (15) a Elišku (12). Absolvovala jsem kurz pro nemocniční kaplany. Po vikariátě ve sboru v Praze Kobylisích jsem roku 2009 nastoupila jako druhá farářka ve sboru ve Střešovicích, nyní na 0,7 úvazku.

Jako členka redakční rady Českého bratra mám letos na starost rubriku Děti a sbor určenou primárně pro učitele nedělní školy. V Poradním odboru SR pro práci s dětmi spolupracuji na přípravě katechetických

příruček pro nedělní školu. Spolu s Janou Tureckou a Ondřejem Mackem jsme loni vytvořili knížku pro děti O lidech, cestách, Pánu Bohu a jedné mluvící oslici.

Věřím, že církev a sbor tady není náhodou ani naší lidskou pílí, ale je to Boží požehnání. Sbor vnímám jako společenství lidí, kteří hledají Pána Boha, chtějí se na něj spolehnout, modlí se, věří. Jdou spolu, podpírají se. Čtou Bibli. Chtějí o své víře říct dál. Já jako farář jsem v tom s nimi, dělám to stejné a na té cestě jsem trochu průvodcem. Slovem, modlitbou, sama sebou. Theologie je dobrodružství, mám ji ráda a baví mě ji sdílet.

Mám ráda i příběhy. A líbí se mi, když biblické příběhy ožívají ještě jinak než slovy, třeba obrázky, pohybem, tichem, světlem nebo tmou. Ráda používám biblické postavičky, zajímá mě zážitková pedagogika a bibliodrama. Je mi blízká spiritualita Taizé.

Jaký vztah máš k dejvickému sboru?

Do Dejvic chodí moji rodiče Eva a Jaroslav Nadrchalovi. Sem mě přinesli jako dítě ke křtu, byla jsem tady konfirmována, chodila do mládeže. Ve sboru jsme žili až do doby, než jsme se odstěhovali do Střešovic. Manžel sem chodí zpívat do Našich pěvců. Jako administrátor se sem vracím tak trochu domů a jsem ráda.

Jaké úkoly tě čekají jako administrátora sboru?

Spolu s kurátorem budu tzv. statutárním zástupcem sboru. Budu se účastnit staršovstva, vést nejméně jednou za měsíc bohoslužby, učit náboženství ve škole

v Suchdole a skupinu předškolních dětí v Dejvicích. Asi jednou za měsíc budu vést biblickou hodinu pro dospělé. Jsem ráda, že zde ve sboru bude zaměstnaná sborová sestra Martina Študentová. Co přesně bude její práce a co moje jako administrátora, se ještě dohodne. Jste živý a aktivní sbor, starost o jednotlivé aktivity si „rozebrali“ mnozí z vás, máte činnou křesťanskou službu. A já se těším na spolupráci.

Kdy a jak se na tebe mohou členové sboru obracet?

Zatím ještě nevím, zda tady budu mít nějaké pravidelné úřední hodiny, určitě mi může kdokoli zavolat nebo poslat mail a domluvíme se.

V čem můžeš členům sboru pomoci?

Svatosti, pohřeb, svatba. Slovo, návštěva, modlitba. V míře omezené časem a lidskou nedostatečností.

Jak se těšíš na spolupráci? Bude pro tebe spolupráce s naším sborem nějakou novou zkušeností?

Jsem ráda, že lépe poznám jiný sbor (lidi i to, „jak to u vás chodí“) a zároveň naše od Střešovic nejbližší sousedy.

Těším se. Proším o podporu a modlitby. Aby sbor nejen fungoval, ale žil.

Ptala se redakce, foto archiv L. Ridzoňové

Sborová sestra M. Študentová se představuje

Pocházím z Hlinska z tradičně evangelické rodiny (již od Tolerančního patentu). Dědeček byl zakladatelem hlineckého sboru a jeho prvním kurátorem. Kurátorem byl i můj otec a poté nejmladší bratr. Bylo nás pět dětí, čtyři kluci a já. Druhý bratr v pořadí, Jiří Štorek, byl evangelickým farářem v Českém Brodě a také v Kobylisích. Před 12 lety zemřel.

Do Dejvic jsem přišla za svým manželem, který se v té době pravidelně účastnil hlavně setkání mládeže a později třicátníků. Už to je téměř 40 let.

Profesí jsem grafička a také průvodkyně, to je můj velký koníček.

Foto J. Hlavsa



Redakce Souterrainu se mne ptala, zda jsem se rozhodla pro práci sborové sestry sama a dobrovolně, či mě musel někdo přemlouvat. Já vlastně nevím, po prvním dotazu, zda bych to vzala, mi to přišlo absurdní. Pracovala jsem na půl úvazku v reklamní agentuře, mým klientem bylo Hudební divadlo v Karlíně a víceméně jsem byla spokojená. Pak začal hlodat červ v hlavě - a jsem sborová sestra. Mé předchůdkyně byly výrazné osobnosti, ačkoliv každá k té práci přistupovala trochu jinak. Naštěstí Mirjam Růžková ve sboru zůstává a Abigail bude na telefonu.

Určitě mi bude nějaký čas trvat, než se budu ve všem orientovat, takže vám všem budu vděčná za trpělivost, ale i inspiraci.

Některé úkoly jsme si už ve staršovstvu rozdělili, ale určitě se něco ještě vylíhne, až se v tom všem lépe zorientuji.

Sama jsem vyrostla v administrovaném sboru až do své confirmace. Možná nám toto období přinese trochu nepohodlí, ale také to může být čas zrodu nových obdarování... Záleží na nás, jak se k tomu postavíme.

Jubilanti v květnu

Květa Malá 93 let

Natalie Boháčová 90 let

Stanislava Hřebíčková 80 let

Marta Hurdalková 75 let

Jan Mašek 65 let

Naším jubilantům přejeme, aby je Pán Bůh posiloval a žehnal jim.

Oznámení

Milí přátelé,

připomínáme, že se v našem sboru bude v květnu opět konat dobročinný oděvní bazar. Začne v úterý 19. května a potrvá do pátku 22. května. Vybírat můžete vždy od 13:00 do 19:00 hod.

Těšíme se, že si vyberete pěkné oblečení a přivedete i své přátele.

Jana Kohoutová

Prosím všechny členy sboru, kteří nedostávají ode mne e-mailem zprávy a měli by o ně zájem, aby se ozvali. Dávám dohromady databázi příjemců.

Sborová sestra M. Študentová



SOUTERRAIN

Hudcovský speciál

Jana a Pavel Proskovi děkují za 17 let strávených s Abigail a Petrem Hudcovými, s nimiž se v otevřené a upřímné atmosféře vždy cítili dobře. Oceňují soudržnost celé jejich rozvětvené rodiny, též empatii, pracovitost a široký záběr sborových aktivit. V neposlední řadě pak hluboká, srozumitelná a prožitá kázání.

- α ω -

Já nejsem vůbec oprávněna hodnotit práci našich farářů, Abigail a Petra Hudcových.

Z dlouhé řady (17) roků jejich působení v dejvickém sboru jsem měla možnost poznat pouze poslední tři roky. Ale ráda bych vyhověla žádosti bratra kurátora, a tak se pokusím vyjádřit svou nepatrnou zkušenost.

Nejdříve jsem se doslechla o pozeňnané rodině faráře Hudce v souvislosti s farou v Křížlicích. Tam se totiž vypravil český filosof Erazim Kohák, když se po padesáti letech exilu vrátil do vlasti. Na hřbitově v Křížlicích pak uložil popel svých rodičů, kteří v Americe zemřeli. V kostele v Křížlicích uzavřel s 0,21cmňatek se svou americkou přítelkyní Doris. Krásná krkonošská obec Křížlice se ukázala jako jedinečně příznivé místo pro obnovení kontaktu s rodnou zemí. A šťastná rodina faráře Hudce nabídla laskavé prostředí pro zážitek bezpečného domova. Doslechla jsem se také, že se rodina Hudcových bude stěhovat do Prahy.

Když jsem před třemi roky já osiřela a začala častěji navštěvovat dejvický sbor, první, co mě potěšilo, bylo ovzduší domova. Se zájmem jsem sledovala, jak mohou manželé vykonávat práci, která vyžaduje veliké osobní nasazení. A poznávala jsem na sobě, jak člověka posiluje klidná rozvaha a tichá energie sestry Abigail. Zjistila jsem, že rozjímání, které se opírá o osobní prožitek, jak je v kázání sděluje bratr farář Petr, mě zasahuje svou bezprostředností. Ovzduší laskavého domova, jak je Hudcovi dokázali ze své rodiny rozšířit na dejvický sbor, se pro mě stalo velikým darem. Jsem, zůstávám vděčná.

Květa Jechová

- α ω -

Je to už hodně dávno, Vraceli jsme se s našimi malými dvojčaty z bohoslužeb z Jilemnice. Kázal mladý Petr Hudec a naše holčičky velmi pozorně poslouchaly kázání, byly zcela zaujaté. Ptala jsem se, co je tak zaujalo. Odpověděly, že napjatě

čekaly, kdy mu z vousů vyletí roj včel jako Rumcajsovi. Měl vždy mohutný plnovous. Čas letí a pan farář Hudec křtil našeho nejstaršího vnuka – syna jedné z našich dcer.

D. a V. Boškovi

- α ω -

Svámi kázáními mě inspirovali.

Marek E. Světlík

- α ω -

Vzpomínám, jak jsem navštívila Hudcovy krátce po jejich nástupu do Dejvic s novou ředitelkou Diakonie ČCE ve Stodůlkách- paní Štuksovou. Požádaly jsme je o patronát dejvického sboru pro Diakonii Stodůlky. Vděčně vzpomínám na jejich spontánní zájem a pozitivní přístup při našem jednání a děkuji jim za všechno, co od té doby pro Diakonii ve Stodůlkách udělali. Je toho hodně - předsednictví v dozorčí radě střediska, bohoslužby a zpívání ve středisku, úžasná Bienále Diakonie a mnoho dalších činností. Děkuji.

Dana Caldová

- α ω -

Je neuvěřitelné, jak těch 17 let uteklo a co všechno se za tu dobu stalo.

S Hudcovými jsme se sblížili hned po jejich příchodu do Dejvic. Byli nám blízcí věkem i svými životními postoji. Měli jsme (a máme) rádi Gájinu otevřenost a Petrovo chápavé naslouchání. Bude se nám stýskat po kázáních, která propojovala teologii, životní moudrost a lásku k lidem.

Je i jejich velkou zásluhou, že oba naši synové vyrostli ve sboru. Petr s Abigail stáli u důležitých mezníků jejich života – máme na mysli confirmaci a v době poměrně nedávné Tomášovu i Markovu svatbu.

Bude se nám stýskat. Ale Jilemnice našťěstí není tak daleko.

Přejeme Abigail, aby jí v nové roli po ukončení činné služby bylo dobře, a Petrovi, aby v nových působištích našel lačné a laskavé posluchače, které mu budou oporou.

Tomáš a Věra Tichých

- α ω -

Kázání Abigail a Petra Hudcových mě oslovila - kázání když mají duchovní náboj, tak dávají odpovědi na předem kladené otázky v našich životech, tím nás osloví. Tak to jsem to často prožíval při kázání od Petra a Gáji. Mohl jsem si někdy myslet, že jsou to šamani, kdybych nebyl věřící a nevěděl, že takto právě

Pan Bůh, který do nás vidí, k nám promlouvá. Pamatuji si jak např. v létě 1999 (jsem se poprvé dostal do Prahy a začal chodit do sboru) jsem stál před těžkou volbou: jít v pondělí na plicní oddělení na Veleslavíně za krajanem, který měl tuberkulózu a musel opustit plicní předčasně, neboť mu ukončili jeho stipendium. Tedy neměl plátce své péče a také neměl kam jít. Byl jsem jediný, kdo by mohl poskytnout (aspoň provizorně, na černo) střechu nad hlavou na koleji Hvězda. Jelikož ta nemoc působila komplikace nejen jemu samotnému, ale i dalším, všichni jsme tím byli poznamenáni, tak jsem měl strach tam pro něho jít. V neděli jsem šel zoufale do sboru a Gája kázala (u příležitosti zatmění Slunce, které v ČR bylo dobře vidět a přijeli ho sledovat i turisté - toto bylo v úvodu téhož kázání) o posledním soudu (text z Mt 25): „... byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ..., byl jsem nemocen, a navštívili jste mě.“ Já, který jsem česky dobře nerozuměl, jsem jí i přesto rozuměl, a tak jsem věděl, co mám udělat v pondělí.

Zaskočila mě někdy také shoda okolností nebo vybrané texty kázání. V neděli 23/11/2003 se konalo poslední rozloučení s mým otcem v Kongu, na kterém jsem nemohl být. A proto se mě rodina ptala na čas konání bohoslužby, abychom aspoň měli bohoslužbu ve stejnou dobu. Základ kázání Petra Hudce byl žalm 90. Když jsem dostal později video záznam, zaskočilo mě, že v Kongu měli také ten samý text. Mám spoustu takových drobných shod, ale všechny je uvádět nemohu. Pro mne je jasné, že jsem slyšel Boží hlas skrze tato kázání. Věřím, že nejsem sám kdo tak může svědčit. S celým srdcem přeji Petrovi a Gáje, aby je Pán používal k jeho službě jako doposud, aby mohli uhasit žízeň žiznivých a nasytit hlad hladových tam, kde je teď povolal.

Jacques

- α ω -

Abigail jsem poznala před mnoha lety, ještě před narozením Simeona, jako farářku v Křížlicích. Za kazatelnu křížlického kostela je okno, takže při kázání jakoby vystupovala ze záře, tvář nebyla téměř vidět. Ale zvěstování evangelia bylo už tehdy jasné a oslovující.

Do dejkického sboru jsme s manželem začali chodit snad před patnácti lety. Třebaže by oba Hudcovi podle věku mohli být mými dětmi, sblížili jsme se tak, že Gáju vnímám jako moudrou a ochotnou rodnou sestru. Zná nejednu svízel mého života. Jistě nejen mého. Obdivuji její přímou, organizační schopnosti a dovednost v řešení složitých situací. Ať jde o přípravu společného oběda nebo úklid vytopených prostor, je ochotná vždy přiložit ruku k dílu a nečeká, až farníci přijdou na brigádu. Sbor pro ni není „svěřená farnost“, ale širší rodina, kterou obhospodařuje „tělesně i duchovně“. I s dětmi ve sboru jedná jako se svými vnoučaty.

Petr pro mne je duchovní osobnost – což zní nadneseně. Ale z Petra vyzařuje upřímnost, víra a láska zároveň s pokorou a hlubokou pravdivostí. Nepřednáší kázání, zvěstuje nám, čemu uvěřil.

Jsem vděčná, že jsem mohla žít pod vedením takových farářů. Mám radost z toho, že oba dva mohu považovat za naše přátele. Jsem moc smutná z toho, že už se nebudeme několikrát týdně vidat – se vším, co nám to přinášelo. Navštívili jsme v loňském roce Hudcovy v jejich domku v Jilemnici. Když jsme viděli dům už tehdy plný knih a vnučat, pochopili jsme jejich přání odejít z Prahy. Věřím, že naše přátelství tu vzdálenost překoná a potrvá.

Jana Jindrová

- α ω -

Proč budu vzpomínat na Hudcovy

Mám dva okamžiky v životě, kdy mi dobrá rada Abigail a pravá slova v pravý čas Petra pomohly. V prvním případě jsem Abigail poprosila o radu, na koho se obrátit o pomoc pro jednu osamělou starší bezdětnou vdovu, která přišla o zrak. Poradila mi, abych zašla za panem Přeučilem, který vede domov seniorů Horizont tady na Suchdole. Je to středisko Diakonie a mise Církve československé husitské. Zašla jsem tedy za ním a on ochotně pomohl s péčí o nevidomou paní, i když náš dům už není v katastru Suchdola, ale Lysolají.

Ve druhém případě jsem jednou po návratu ze Slovenska byla v těžkém psychickém rozpoložení v důsledku komplikovaného vztahu se svým příbuzným. Tehdy mi moc pomohlo nedělní kázání Petra Hudce.

Pro mne byli oba Hudcovi nejen jako kazatelé – výjimeční a obětaví. Budou mi ve sboru chybět.

Nad'a Sleziaková

- α ω -

Za co vděčíme Petrovi a Gáje Hudcovým?

Za mnoho. Jako všichni ostatní. Ale přece jen ... V roce 1986 jsme odešli z Moravy a nastěhovali se do Stodůlek. Dlouho jsme v Praze hledali sbor, ve kterém bychom byli zase doma. Nějak to nešlo. A pak v roce 1998 přišli do Dejvic Hudcovi. Byli jsme na jejich instalaci. A od té doby jsme, díky Hudcovým, v Dejvickém sboru doma.

Jiřina a Tomáš Černošských

- α ω -

Ideální dvojice policajtů – vyšetřovatelů je prý hodný versus zlý. Když to nejde po dobrém, půjde to po zlém. Roli hraje také moment překvapení. Gája s Petrem jsou pro mne ideální farářský manželský pár. Naštěstí jejich role nejsou rozdělené podle policejního modelu, i když každý z nich má své kompetence. Bavilo mě sledovat je při práci ve sboru a ve staršovstvu, jak se vzájemně respektují i při různých názorech. Jsem moc vděčná za těch 17 let, nedělní kázání, Bienále pro Diakonii, Přemysla Pittra, dovolené v Rakousku, jejich velkou pomoc po povodni, Petrovo laskavé pokyvování hlavou a Gáji rychlé řešení. Těším se na další setkávání s nimi a hlavně ať se jim dobře daří. Milí Hudcovi, Pán vás provázej.

M. Šudentová

- α ω -

Když jsme jako rodiny s dětmi jezdili s Gájou a Petrem sjíždět řeku, ocitla jsem se jednou s Gájou na jedné lodi. Protože jsem byla nezkušený háček a Gája zkušený vodák, bylo rozhodnuto, že já budu sedět vzadu a učit se kormidlovat a Gája vpředu na háčku. A tehdy jsem zažila tu neskutečnou situaci, kdy Gája loď s přehledem uřídila zepředu a ještě mě chválila, jak dobře to tam vzadu dělám. Pro mě právě tyto okamžiky vystihují Gáju nejlépe. A Petr? Můj křest, který se odehrával 70 kilometrů za Prahou v lese - Petr přijel vozem, vyrazil nějaký ten kilometr do lesa, oblékl talár a pokřtil mě vodou ze studánky. Jak jinak by měl člověk na Hudcovy vzpomínat než s úsměvem.

E. Henychová

- α ω -

Milá Gájo, milý Petře,

zásadním způsobem jste ovlivnili moje dospívání. Pomohli jste mi v době osobního hledání. Patříte mezi moje „nejdůležitější lidi“. Vzpomínám si, jak jsem často přišel na mládež otráven všelijakou skepsí a během pár chvil s Vámi to ze mě spadlo. Ten čas strávený ve Vaší přítomnosti beru jako velký dar a jsem vám vděčný. V Dejvicích jste dali význam slovu společenství. Přejeme Vám s Dorkou zdraví, sílu a Boží požehnání do Vaší další štace a za vše Vám děkujeme.

Vaši Tomáš a Dorka

- α ω -

Pokoj vám!

Zvedněte hlavy ustaraní,
zvenku je slyšet dětský smích.
Tolikrát jste mne oplakali,
a večer jsem stál ve dveřích.

Zvedněte hlavy ustaraní,
ten smutek byl by na obtíž,
vždyť dávno stojím mezi vámi
a netíží mě kříž.

Ref: Pokoj vám, pokoj vám
Pokoj vám, pokoj vám

Dva nebo tři se pro mě sejdou,
a stojím hned uprostřed nich.
Tomu kdo lidskou slabost vyzná,
svou krví smažu jeho hřích.

Ref: Pokoj vám
Pokoj vám (Sólo: Ne jako svět dává)
Pokoj vám
Pokoj vám

Netrap se tím co zítřek chystá,
dnešek to stejně nezmění.
Ptáci zpívají, louky kvetou,
raduj se z toho stvoření.

Ref: Pokoj vám (Sólo: Kteří mě nevidíte
Pokoj vám Kdo ve mě věříte)
Pokoj vám
Pokoj vám

Především ale mějte lásku,
ta pojí s dokonalostí
a i když vyhnání jste z ráje,
světu je Boží milostí.

Ref: Pokoj vám, pokoj vám
Pokoj vám, pokoj vám
Pokoj vám, pokoj vám

Kryštof Sýkora (i melodie, která se nevešla, ale Kryštof vám ji určitě rád pošle...)

- α ω -

Milí Hudcovi,

Vaše působení v Dejvicích dosáhlo postupně pastýřské dimenze. Sbor měl dosud štěstí na výborná vedení, každý farář přidal další kvalitu. Vaše společné vedení utvořilo ze sboru společenství, v němž komunikace je přímá, smysluplná a tvořivá. Svým pevným morálním a vnímavým postojem jste se jistě stali oporou mnohým, mě a mé rodině jste pomohli překlenout nejtěžší období mého života.

Přejeme Vám, aby Vaše další působení bylo naplněno takovou zralostí ve Vašem osobním i pracovním životě, jakou jsme v posledních letech mohli sdílet s Vámi zde.

Vaši Jarka Slánská, Klára a Mikuláš Balabánovi

- α ω -

Kolikrát naši faráři s námi sdíleli radostné události, rodinné oslavy, a kolikrát jsme na ně naložili svoje problémy, smutky, starosti. Kolikrát prokázali, že se umí radovat s radujícími a plakat s plačícími.

Vzpomínám na svatbu Alžběty Hudcové a Ondřeje Macka v Křížlicích. Pamatuji se dobře na jednu chvíli, kdy se k nám dejvickým posadil Petr a začal vyprávět: jak je rád, že tam jsme, jakou má radost ze všech těch přátel a hostů, kteří přijeli na svatbu. Dal nám tak najevo, že nás vlastně potřebují, tím, že s nimi sdílíme jejich radost. Na to se nezapomíná.

A. Hejlová

- α ω -

Milá Gájo a milý Petře,

jsme moc vděční, že jsme s vámi mohli vyrůstat a máme na to spoustu milých vzpomínek: ze společných výletů, z náboženství, konfirmačních cvičení, rodinných i mládežnických vod, táborů, dovolených v Alpách a z nedělí. Jsme rádi, že jsme se i díky tomu ve sboru našli a že jste nás doprovodili na společnou cestu.

Když teď odcházíte, budeme se těšit na to, že společné zážitky nabudou nových rozměrů, ať už společenstvím s novými sbory, či tím, že to bude trochu vzácnější. Přejeme vám na další cestě hodně sil a inspirace a ať máte na Dejvice jen hezké vzpomínky, my na vás budeme často myslet.

Vše dobré a Boží požehnání

Marek a Káťa

- α ω -

Kalendář na květen 2015

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	3. 5. s VP 10. 5. 17. 5. 24. 5. s VP - Svatodušní svátky 31. 5.	Romana Čunderlíková Blahoslav Hájek farář ze Synodu Lenka Ridzoňová Zdeněk Susa
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	19. 5. v 19:00 u Řežábků	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30, 10. 5. NP zpívají v Německu	
Křesťan. služba	24. 5. po bohoslužbách	
Klub poznávání	14. 5. v 10:00 (stanice tramvaje Pražský Hrad) návštěva výstavy Velká Morava	
Hodina pohybu	11.5. a 25. 5. v 15:00	
Setkání	13. 5. Noc literatury 19. 5. až 22. 5., 13:00 až 19:00 Dobročinný oděvní bazar.	
Staršovstvo	Čtvrtek 7. 5. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 26. 5. 2015.

Květnové číslo vyjde 31. 5. 2015.



SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 246 347 (M. Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010